

Affedildiğimizi anlamak

Keziban Hanım: “Tövbe ettiğimizde Allah’ın bizi affettiğini nasıl anlarız?”

Bu konuyu değişik açılardan ele almak gerekir:

1- Her şeyden önce, bizi tövbe etmeye çağıran bizzat Cenâb-ı Hak’tır. İşte bazı âyetler:

“Hepiniz Allah’a tövbe ediniz ey mü’minler! Tâ ki, kurtuluşa erebilesiniz.”¹

“Bu kitap size gönderildi ki, Rabb’inizden af dileyin. Sonra günahlarınızdan vazgeçmiş olarak O’na dönün. O da sizi takdir edilmiş olan ecelinize kadar güzel bir şekilde yaşatsın. Ve her fazilet sahibine lütuf ve ihsanıyla mükâfatını versin. Yüz çevirirseniz, muhakkak ki, ben büyük bir günün azabının size gelmesinden korkarım.”²

“Ey iman edenler! Allah’a tam bir ihlâs ile tövbe edin. Umulur ki Allah günahlarınızı bağışlar. Ve sizi altından ırmaklar akan Cennetlere koyar. O gün Allah’ın, Peygamberi ve beraberindeki mü’minleri utandırmayacağı gündür.”³

2- Kur’ân’ın yaşayan müfessiri olan Peygamber Efendimiz (asm) tövbeye çok önem verir, kendisi de günde yüz defa tövbe ederdi. Buyururdu ki:

“Ey insanlar! Allah’a tövbe ediniz ve O’ndan mağfiret isteyiniz. Muhakkak ki ben günde yüz defa tövbe etmekteyim.”⁴

“Allah, gündüz günahkârları tövbe etsin diye geceleyin elini açar. Gece günahkârı tövbe etsin diye gündüz elini açar. Ta güneş batıdan doğuncaya kadar bu böyle devam eder.”⁵

“Kim, güneş batıdan doğmadan önce tövbe ederse, Allah tövbesini kabul eder.”⁶

3- Bedüzzaman Hazretleri makbul bir tövbenin formülünü şöyle açıklıyor: “Nefsini ittiham eden, kusurunu görür. Kusurunu itiraf eden, istiğfar eder. İstiğfar eden, istiâze eder. İstiaze eden, şeytanın şerrinden kurtulur. Kusurunu görmemek o kusurdan daha büyük bir kusurdur. Ve kusurunu itiraf etmemek, büyük bir

noksanlıktır. Ve kusurunu görse, o kusur kusurluktan çıkar; itiraf etse, afva müstahak olur.”7

4- Biz, geçmiş ve gelecek günahları bağışlandığı halde, günde yüz defa tövbe eden bir Peygamberin (asm) ümmetiyiz. Tövbe etmek bizim vazifemiz. Hulûs-u kalbimiz ve samimiyetimiz nispetinde tövbemizin kabul edilmesini Rahmet-i İlâhiyeden umarız. Ümit kapısı açıktır ve ümit etmekle emr olunduk. Ümitsizlik bizim dinimizde yoktur. Öyleyse, tövbe yaptığımızda doğru olan, affedildiğimizi ümit etmektir.

5- Tövbemizin kabul edildiğini bilmemize gerek yoktur. Esasen hiçbir ibadetin kabul edildiğini bilmemize imkân da yoktur. Biz Allah rızası için ibadet yaparız, tövbe yaparız. Cenâb-ı Hak dilerse kabul eder. Takdir kendisinindir.

6- Esâsen tövbemizin ve ibadetlerimizin kabul edildiğini bilmek bizi amelde riya ve ucba, yani amelimize güvenmeye götürür. Oysa amele güvenmek tehlikelidir. Amele güvenemeyiz. Biz yalnızca Allah’ın rahmetine, lütfuna ve merhametine güveniriz. Ölünceye kadar tövbe etmek ve tövbemizi bozmadan Allah’a itaat ederek haramlardan uzak durmaya çalışmakla yükümlüyüz. Biz yükümlülüğümüzü Allah’ın yardımıyla yerine getirmeye çalışırız. Allah’ın rahmetini umarız.

7- Tövbe için en mühim adım, niyettir, kararlılıktır, pişmanlıktır, affedilmeyi cidden ummak ve istemektir, Allah’ın rızasına talip olmaktır, bu amaca ulaşmak için harekete geçmektir, yöneliştir, Allah’a müteveccih olmaktır. Unutmamalı ki, Peygamber Efendimiz (asm) “Pişmanlık tövbedir” buyurmuştur. Eğer günahımızdan gerçek pişmanlığımız varsa, bu, “affedilirliğimizin” de tescili hükmündedir. Yani pişmanlığımız, Allah’ın bizi affedeceğinin bir işaretidir.

Dipnotlar:

1- Nûr Sûresi: 31

2- Hûd Sûresi: 3

3- Tahrim Sûresi: 8

4- Riyâzu’s-Sâlihîn, 14

5- Riyâzu’s-Sâlihîn, 16

6- Riyâzu’s-Sâlihîn, 17

7- Lem’alar, s. 91